

KATSAUKSIA

Toiminnan herääminen Suomessa

Parhaana todistuksena siitä, että Suomen työväenliikettä ei ole lyöty, on sieltä saapunut lyhyt viesti Suomen kunnallisvaaleista. Tämän tiedonannon mukaan sosialistit ovat useassa kaupungissa saaneet enemmistön valtuusmiehistä, vieläpä itse lahtarien pääkaupungissa Helsingissä socialisteja valittiin 26 porvareitten 34 vastaan. Äänimääristä ja muista lähemmistä seikoista vielä ei ole tietoa saapunut. Mutta siinänsäkin tämä riittää osottamaan tässä maassa oleville lahtarihäntyreille, että Suomen työväenliikettä ei voitu hukuttaa vereen.

Tietenkään vaalien tulos ei syntynyt juuri tällä hetkellä käydystä agitatsio-ntyöstä. Sitähän ei ole voitu Suomessa vähäisessäkään määrässä tehdä. Se yksinkertaisesti syntyi sen sanomattoman vihan ilmauksena, mikä on levinnyt laajoihin kansajoukkoihin, ent. 'valkosiini' työtäisiin, lahtarien hirmuvallan johdosta. Se oli samalla voimakas puolustus Suomen luokkasodalle.

Nähtävästi vaalien tulokset rohkaisivat työväkeä yrittämään uudelleen edes jonkinlaista toimintaa, koskapa samassa vaalitietosähkösanomassa puhutaan n. s. maltillisten sosialistien pitäneen neuvottelukokouksen socialististen puoleen uudelleen rakentamiseksi. Tästäkään hommasta ei puhuta sähkösanomassa laajemmasti. Mainitaan vain neuvottelukokouksen asettuneen bolshevikejä vastaan, tuomitsevan Suomen Venäjällä olevat ent. puoluetoimitsijat, jne. Samoin sanotaan, että bolshevikejä kannattavat socialistiryhmät eivät lähettäneet edustajia.

Näinollen meiltä puuttuu tietoja kuinka paljo joukkoja tämän homman takana on, oliko kokouksen päätöksissä suureksi osaksi "kamuflaasia", tarkoituksella saada lahtarivallankin aikana edes jonkinlainen toiminta aikaan.

Missään tapauksessa emme ainakaan vielä voi vetää sellaista johtopäätöstä, että tällä uudella puoluehommalla oli

laajojen työväenjoukkojen kannatus sen nyt esittämän ohjelman perusteella. Vaalit eivät suinkaan sitä osottaneet, sillä todennäköisestihän ne pidettiin ennen tämän puoluekokouksen pitoa.

Jos tämä nykyinen puoluehomma Suomessa todella on vain n. s. maltillisten eli reformisti-socialistien hommaa, niin silloin uskallamme epäillä sillä olevan sanottavasti ollenkaan joukkojen kannatusta. Siitähän meillä on ollut todistuksia m. m. kaikissa lehdistämme julaistu Gyllingin haastattelu. Siinähän lausutaan m. m. seuraavasti

— "No, miten on uuden reformistisen puolueen laita? kysyi haastattelija.

— Sellaista ei olekaan, kuului vastaus. Ei siedetä nimittäin edes oikeistosocialismia. Suomessa on vain muudan lehti, Suomen socialidemokraatti, joka — vaikka sitä toimitetaankin vastavallankumouksellisessa hengessä — on jo saanut varotuksen ja joka voidaan lakkauttaa milloin tahansa. Se painetaan Työmiehen kirjapainossa, jossa on myöskin painettu saksalaista sotilaslehteä!

— Onko työväen mieliala nykyään parlamentaarisen taktiikan puolella?

— Ei, ei siitäkään syystä, että nykyinen hirmuhallitus on tukkinut senkin tien. Ja kumous on siksi toiseksi vaatinut työvöieltä niin raskaita uhreja ja tullut sen kautta niin kalliiksi, etteivät he kärsi kuulla sen repotelemista. Yhteensä ollaan kuitenkin siinä käsityksessä, että olisi ollut parempi, jos siihen olisi ryhdytty jo marraskuussa Suurlakon aikana. Mutta, kuten tiedätte, koetti johto silloin kaikin keinoin estää sen puhkeamista.

Hetkohta kun julkinen työväentliike käy mahdolliseksi, syntyy se uudelleen — se on välttämättömyys — eikä suinkaan vähemmän perinpohjaisena — kommunistisen puolueen perustaminen ja sen perustavan kokouksen avoin kirje Leninille antavat siitä hvvän todistuksen. Porvarilliset ovat olleet type-

riä: jos he olisivat antaneet työväenliikkeen aikaisemmin elpyä, olisi se kuka-tiesi saanut toisen leiman. Nyt se on myöhäistä — työläiset ovat saaneet tarpeekseen valkoisten hirmuvallasta. Tsaarismi ei milloinkaan ollut niin törkeä kuin nykyiset vallassaolijat."

Suomen Työväenhallituksen nimittämä Ruotsin edustaja, tov. A. Usenius, kirjottaa Tukholmasta tänne m. m. seuraavaa: "..... Todennäköisesti kestää vielä jonkun aikaa ennenkuin Suomen valkoset järkiintyvät. Näyttää siltä kuin siellä syntyisi n. s. mallittainen sosialistiliike, joka tuomitsee vallankumouksen

ja sen johtajat, ja uskoo kykenevänsä yhdistämään työväenluokan. Mahdollisesti te tulette siltä kuulemaan, mutta olkaa varovaisia, sillä nyt jo näkee, että Suomen kansa ei odota paljoa tältä liikkeeltä"

Silmunnähtävästi mainitussa sähkösanomassa mainittu neuvottelukokous koskee juuri tov. Useniuksen mainitsemaa puuhaa. Älkäämme siis ryhtykö enneaikaisesti vetämään johtopäätöksiä ja uskottelemaan ilman muuta, että sillä olisi takanaan laajat työläisjoukot. Odottakaamme ja pitäkäämme silmämme auki!

Saksan Spartacus-ryhmän ohjelma

(True translation filed with the post-master at Fitchburg, Mass., as required by the act of Oct. 6, 1917).

Saksan työväenjoukot joutuivat taistelemaan asekedässä toinen toisiansa vastaan. N. s. entisen enemmistösocialistien kompromissipolitiikka ent. militaristien ja ent. keisarillisten virkaherojen kanssa kuohahti työläisjoukoissa tyytymättömyyden myrskyn. Itsenäisen sosialidemokraattisen puolueen edustajat erosivat ministeristöstä, jättäen sen täydelleen oikeistolaisille, Ebertin ja Scheidemannin joukkueelle. Tapaukset kehittyivät nopeasti ja tätä kirjoittaessa riehuu luokkasota eri tahoilla Saksaa.

Taistelu on ainakin alussa epätasaista, sillä hallituksella on käytettävänä enemmän sotaväkeä ja entiset keisarin murha-armeijan upseerit. Toisella puolen on vain työläisjoukkoja, jotka monessa suhteessa eivät ole ehtineet tarkotustaanvastaavasti järjestyä. Jos tällä kertaa työväenjoukot lyödyään, niin ei heitä lopullisesti murskata, enempiä kuin Suomessakaan.

Varsin vähän on tähän mennessä saapunut Saksan luokkasodan vaiheista yksityiskohtaisia tietoja. Jonkunlaisen kuvan tämän talstelun merkityksestä antaa kuitenkin n. s. Spartacus-ryhmän ohjelma. New York Worldin erikoiskirjeenvaihtaja, Arno Dosch-Fleurot, sähköittää lehdelleen siitä seuraavasti:

"Olen saanut Spartacus-liiton keskuskomitealta, jota johtaa tri Karl Liebknecht ja Rosa Luxemburg, seuraavan yleiskatsauksen nyt Berliinissä val-

lasta taistelevan socialistisen vasemmiston eli bolshevikipuolueen ohjelmasta. Se kuuluu seuraavasti:

"Spartacus-liitto käsittää vallankumouksellisia sosialisteja, jotka päättävästi jatkavat työväenluokan luokkataistelua porvaristoa vastaan, kunnes työläiset ovat perustaneet hallituksen työläisiä varten ja johon porvaristoa ei lasketa osalliseksi. Spartacus-liitto edustaa suuria työläisjoukkoja ei ainoastaan Saksassa vaan kautta maailman.

"Se vallankumous, jota se käy Saksassa, on vain askel kohti maailman vallankumousta, joka lopulta perustaa yleismaailmallisen köyhälistön diktatuurin. Luokkataistelua täytyy jatkaa siihen pisteeseen, jolloin köyhälistöläisjoukkojen hallitus on saatettu niin vankoilte perusteille, että se voi murskata vastarinnan. Kaikkien maitten köyhälistöjen täytyy yhtyä ja sen täytyy hallita maailmaa.

"Saksan Spartacus-liiton lähimmät päämäärät pääpiirteissään määriteltiin äskeisessä Spartacus-ryhmän kongressissa. Spartacusryhmä aikoo suorittaa seuraavaa:

"Se riisuu aseista kaikki poliisit, kaikki sotilaat ja kaikki, jotka eivät kuulu köyhälistöön. Se riistää porvaristolta kaikki aseet ja saattaa vastarinnan mahdolltomaksi. Se ottaa kontrollinsa alaiseksi kaikki ase- ja ampumatarvetehtaat Työväen- ja sotilas neuvoston nimessä, ja asettaa kaikki työläiset,